

gamle Klosterrester. Vi satte os i Forbindelse med den daværende Undervisningsminister og med Nationalmuseet; begge disse Autoriteter viste Sagen megen Venlighed, Interesse og Forstaaelse, og ogsaa i den høje Rigsdag var man villig til at gaa med til en saadan Restaurering, idet man paa Finansloven for 1915—16 optog en første Bevilling paa 5 000 Kr. som 1ste Del af en 3-aarig Bevilling paa i alt 112 000 Kr. Disse 112 000 Kr. var det Beløb, som man mente, der i alt vilde medgaa til Restaurering af det gamle Kloster, og Odense Byraad gik ud fra, at denne Del kunde blive overtaget af Staten, og man mente da i Odense Byraad, at man vilde restaurere Klosteret i fuld Udstrækning, føre det tilbage til den Skikkelse, det havde i Middelalderen. Hertil krævedes, at der helt fra Grunden af opførtes en Sydfloj, hvilket Arbejde Odense Byraad selv vilde paatage sig under den Forudsætning, at Staten paatog sig Restaureringen af det gamle Kloster. Naar dette blev gjort, vilde Klosteret fremtræde i en særdeles smuk Skikkelse ved Siden af Kirken, ikke langt fra Raadhuset, hele dette Parti vilde arkitektonisk set frembyde et særdeles smukt Hele, og naar vi gennemførte Beslutningen, vilde tillige Værdien af den Del, som Staten paatog sig at restaurere, nemlig den gamle Del af Klosteret, yderligere blive forhøjet. Men paa Grund af Tidernes Ugunst, de stadig stigende Priser, og paa Grund af Vanskelighederne ved overhovedet at kalkulere Restaureringen af gamle Bygninger og Murværk, blev der en betydelig Overskridelse paa dette Arbejde, og vi maatte i 1916—17 henvende os til Regering og Rigsdag om en yderligere Bevilling paa 35 000 Kr., med hvilken Sum Restaureringen af det gamle Kloster var overskredet. Denne Bevilling blev beredvilligt ydet her i Rigsdagen med Tilslutning fra Undervisningsministeren, og derved blev det, om jeg saa maa sige, yderligere understreget, at den Del af dette Arbejde, som angik det gamle Kloster, paatog Staten sig helt og fuldt at gennemføre. Men nu, da det hele er færdigt, viser Opgørelsen, at der til denne Del af Arbejdet yderligere er medgaaet ca. 74 000 Kr., og det er dette Beløb, som Odense Kommune nu tillader sig at andrage det høje Ministerium og den høje Rigsdag om at efterbevilge, saaledes at Odense Kommune ikke ogsaa faar denne Part paa sin Kæppe. Forudsat at disse 74 000 Kr. bevilges, vil den samlede Udgift for Staten i alt blive ca. 221 000 Kr., medens Odense Kommunes Part vil blive ca. 324 000 Kr.; hele Grunden

iberegnet. Jeg vil saa indtrængende som muligt anbefale dette Andragende og bede den højtærede Undervisningsminister samt Finansudvalget og det høje Ting at se saa velvilligt som muligt paa denne Sag.

Det næste Andragende, jeg skal omtale, angaar Tilskuddet til vort kommunale Børnehjem. Oprindeligt var dette Børnehjem, som det var Tilfældet adskillige andre Steder her i Landet, knyttet til Fattiggaarden, men i 1908 blev det flyttet ud til den nye Bygning, som Kommunen havde rejst i smukke landlege Omgivelser paa en Bakke i den vestlige Udkant af Byen. Det blev bygget saaledes, at det opfyldte alle Nutidens hygiejniske Krav, uden at man derfor paa nogen Maade havde ekstravageret med Hensyn til selve Bygningens Opførelse. I Regnskabsaaret 1919—20 kostede Børnehjemets Drift ca. 60 000 Kr., hvilket er et betydeligt Beløb for en Kommune at bære alene. Nu er Forholdet det, at der paa Finansloven stilles Beløb til Raadighed til Støtte for privat drevne Børnehjem, medens der, saa vidt jeg ved, ikke ydes nogen Støtte til kommunalt drevne Børnehjem. I og for sig finder jeg dette at være en Uretfærdighed. Hvorfor skal Kommunerne ikke lige saa vel som private kunne faa Statsstøtte, naar de paa fuldt ud tilfredsstillende Maade løser en Opgave? Og ikke alene er det uretfærdigt, men det er ogsaa uheldigt, idet en Kommune kunde falde for Fristelsen til at slippe billigere ved at bortforpagte et saadant kommunalt drevet Børnehjem til en Privatmand, der altsaa som Følge af, at han driver dette Børnehjem privat, vil kunne opnaa Støtte paa Finansloven. Men at overlade en Privatmand Driften af et saadant Foretagende som et Børnehjem, der hidtil har været drevet af Kommunen, forekommer mig at være meget uheldigt, og jeg for mit Vedkommende vil modarbejde noget saadant, men jeg peger paa det som en Mulighed, der kan indtræffe, og som jeg synes, man bør undgaa. Jeg vil derfor meget anbefale ogsaa dette Andragende fra Odense Kommune.

Ved Læringslovens Behandling i Fjor var der forskellige Uoverensstemmelser mellem den daværende Indenrigsminister og det Parti, jeg tilhører, og en af disse Uoverensstemmelser angik Udnævnelsen af Skuemestre til Læreprøver. Vi krævede, at der skulde gives bestemte Regler i Loven om, hvem der skulde være Skuemestre, og hvem der skulde vælge disse Skuemestre. Det vilde den daværende Indenrigsminister ikke gaa med til, men han udtalte sig særdeles forstaaende overfor vore Tanker,